

Posudek školitele na disertační práci. Mgr. Anny Fidrmucové

Poručenství a jiné formy péče o dítě

(247 stran, připojen je rozsáhlý seznam zdrojů)

Autorka předložila rozsáhlou disertační práci výrazně přesahující předepsaný stránkový limit, zpracovanou na aktuální, nicméně nepříliš frekventovanou tematiku (alespoň co do četnosti kvalifikačních prací věnovaných tomuto tématu). Přitom zpracovaný rozbor jednotlivých právních institutů je mimořádně cenný jak z pohledu právní teorie, tak i právní praxe, zejména s přihlédnutím k nové právní úpravě v občanském zákoníku č. 89/2012 Sb.

Autorka zvolila za předmět vědeckého bádání právní úpravu poručenství a jiných forem péče o dítě. Svůj výklad správně uvozuje širším pohledem sociologickým a psychologickým. Zamýšlí se nad pojmem rodiny, upozorňuje na legislativní snahy směřující k zásadní změně pojmu manželství, odkazuje i na řadu rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva. Z obsahu práce jednoznačně vyplývá osobní zaujetí pro zvolené téma, na řadě míst upozorňuje na složitost opatrovnické agendy, která je i v samotném justičním prostředí často podceňována. Svůj výklad zařadila do širších společensko-politických souvislostí (srov. např. její stanovisko k legislativnímu návrhu podle kterého by rozvod manželství bez zjišťování příčin rozvratu měli projednávat notáři). Výkladem se jako pověstná červená niť táhne silně akcentovaný zájem autorky o blaho dítěte, k jehož ochraně slouží zkoumané právní instituty.

Autorka shromáždila i na svém zahraničním pobytu dostatek literatury, která ji umožnila provést cenná srovnání zejména s právní úpravou francouzskou, švýcarskou i quebeckou. To konečně naplňuje i cíl práce, který si autorka vytýčila, a kterým bylo právě „srovnání rozdílů české právní úpravy v oblasti jiných forem péče o dítě odlišuje od právní úpravy francouzské a kterou z úprav je možno hodnotit jako efektivnější, účelnější a současně šetrnější k právům osob, kterých se přijímané rozhodnutí v konkrétních případech týká“. Citační aparát je mimořádně bohatý (obsahuje 560 položek).

Autorka postupně analyzuje stav právní úpravy, doktríny i právní praxe jednotlivých rodinně právních institutů.

Celkově lze k práci uvést, že výklad autorky je propracovaný, dobře mapující současný stav vědeckého bádání i právní praxe.

Autorka přináší ve své práci řadu nových a původních podnětů, které svědčí o její důkladné teoretické a praktické přípravě. Autorka si dokonalým rozbořem právní úpravy (české i zahraniční) připravila půdu zejména pro závěrečné shrnutí a zasvěcenou úvahu obsahující nemálo podnětů de lege ferenda.

Obsah práce a její systematické utřídění svědčí o pečlivém a promyšleném přístupu autorky. Závěry práce jsou původní, dobře argumentačně podložené, autorka naznačuje i další možné směry výzkumu zkoumaného institutu i ve vztahu k veřejnému právu. Inspirující je i pohled na obdobnou úpravu srovnatelných institutů ve Francii, jakož i exkurs do dalších zahraničních právních řádů (Švýcarsko, Quebec).

Závěrem konstatuji, že předložená práce potvrzuje způsobilost autorky samostatně zpracovat významný úsek občanského práva, kriticky zhodnotit platnou právní úpravu a navrhnout nová řešení.

Autorka proto splnila podle mého názoru obsahové i formální požadavky kladené na disertační práce a doporučuji proto, aby jí byl udělen po úspěšné obhajobě předložené práce titul „PhD.“

V Praze dne 7.9.2019

Prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.